

รายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เนื่องจากโครงการอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการ เป็นโครงการใหม่ ซึ่งสภาการศึกษาได้ออกระเบียบและมีคำสั่งให้วิทยาลัยครูดำเนินการได้ในปี พ.ศ. ๒๕๒๑ ดังนั้น โครงการนี้จึงมีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยตรงน้อยมาก มีแต่งานวิจัยที่เกี่ยวข้องใกล้เคียงกับการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งพอจะสรุปได้ดังนี้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องภายในประเทศ

ในปี พ.ศ. ๒๕๐๓ พจนา เสตะกัณณะ, ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสำรวจทัศนคตินักเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา" โดยใช้แบบสอบถามกับนักเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษารัฐบาลกลาง ในจังหวัดพระนคร ธนบุรี รวม ๖ สถาบัน จำนวนนักเรียน ๙๒๐ คน และนำผลมาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ โดยใช้วิธีการร้อยละ ผลการวิจัยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการผลศึกษา พบว่า นักเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาส่วนใหญ่มีความต้องการให้ทางโรงเรียนจัดหาอุปกรณ์ผลศึกษาให้พอเพียงแก่จำนวนนักเรียน สนามและสถานที่ยังมีไม่เพียงพอ และควรปรับปรุงสถานที่ที่มีอยู่แล้วให้มีสภาพดีขึ้น

ในปี พ.ศ. ๒๕๐๔ รัตนา วัฒนกุล ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง ในจังหวัดธนบุรี

พจนา เสตะกัณณะ, "การสำรวจทัศนคตินักเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๐๓).

ที่มีต่อวิชาพลศึกษา" ผลการวิจัยพบว่า

๑. สนาม อุปกรณ์ ห้อง เปลี่ยนเครื่องแต่งตัว โรงฝึกพลศึกษายังไม่เพียงพอ
๒. กิจกรรมที่นักเรียนชอบมากที่สุดเรียงตามลำดับ ได้แก่ บาสเกตบอล แบดมินตัน วายน้ำ กายบริหาร รำไทย
๓. กิจกรรมที่นักเรียนชอบน้อยที่สุดหรือไม่ชอบเลย ได้แก่ แขนคัมบอล ซอฟท์บอล ทัพเพลิงบอร์ด
๔. นักเรียนส่วนใหญ่เห็นว่าพลศึกษาไม่เป็นอุปสรรคต่อการเรียน

ในปี พ.ศ. ๒๕๑๓ เสมียน พิษิตกุล ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาปัญหาการจัดและการบริหารค่านพลศึกษาในสถาบันฝึกหัดครู" โดยใช้แบบสอบถามกับอาจารย์พลศึกษา จำนวน ๒๒ คน จากสถาบันฝึกหัดครู ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา จำนวน ๒๒ แห่ง ผลการวิจัยพบว่า

๑. อัตราส่วนของอาจารย์พลศึกษาต่อนักเรียนฝึกหัดครู ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษายังต่ำกว่าอัตราส่วนที่ทางกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดไว้
๒. วุฒิการศึกษาของอาจารย์พลศึกษา ส่วนมากยังมีวุฒิทางพลศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี
๓. โครงการสอนพลศึกษาโดยทั่วไปสมบูรณ์ดี แต่การจัดกิจกรรมพลศึกษาเพื่อบรรดิกการแก่นักเรียนฝึกหัดครูที่เรียนช้ายังไม่ได้จัดทำ

รัตนา วัฒนกุล, "การสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนฝึกหัดครู ป.กศ.สูง ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มีต่อวิชาพลศึกษา" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๐๘).

๔. อุปกรณ์การสอนรวมทั้งสถานที่ในการสอนยังมีจำนวนไม่เพียงพอแก่จำนวนนักเรียน

ในปี ๒๕๑๕ สุภภรณ์ สุขดาวร ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาในสถาบันฝึกหัดครู" โดยใช้แบบสอบถามอาจารย์ที่สอนวิชาพลศึกษามียในสถาบันฝึกหัดครู จำนวน ๒๕ แห่ง การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีหาค่าร้อยละ และหาค่าเฉลี่ย ผลของการวิจัยพบว่า

๑. อาจารย์ที่สอนวิชาพลศึกษามีจำนวนไม่เพียงพอ ชั่วโมงสอนมากเกินไป และจำนวนนักศึกษาห้องหนึ่ง ๆ มากเกินไป

๒. วุฒิการศึกษาของอาจารย์พลศึกษาส่วนใหญ่ต่ำกว่าปริญญาตรี

๓. ความมุ่งหมายในหลักสูตร และประมวลการสอนโดยทั่วไปยังไม่สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา ยังไม่เป็นแนวทางในการสอน ในการเลือกกิจกรรมและเลือกวิธีการวัดผลเท่าที่ควร

๔. ความมุ่งหมายเฉพาะของแต่ละวิชาในหลักสูตรวิชาพลศึกษามียเหมาะสมอยู่แล้ว

๕. เนื้อหาของแต่ละวิชาในหลักสูตรวิชาพลศึกษามียไม่ได้สัดส่วนกับเวลาที่สอน และจำนวนหน่วยกิต

๖. หนังสือและวารสารสำหรับให้นักศึกษาทำการค้นคว้ายังมีไม่เพียงพอ

๗. สถานที่สำหรับสอนกลางแจ้งมีเพียงพอ แต่ยังขาดสถานที่สำหรับสอนในร่ม

๘. ขาดสถานที่สำหรับเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย ห้องอาบน้ำ และตู้เก็บเสื้อผ้าชายหญิง

เสมือน พิษิตกุล, "การศึกษาปัญหาการจัดและบริหารค่านพลศึกษาในสถาบันฝึกหัดครู" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๓).

๘. อาจารย์ผู้สอนวิชาพลานามัยมีงานพิเศษนอกเหนือจากงานสอนมาก
๑๐. เกณฑ์การวัดและประเมินผลวิชาพลานามัยบางวิชายังไม่เหมาะสม

ในปี พ.ศ. ๒๕๒๒ สุกใจ บุญอารีย์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของครูประถมศึกษา ในจังหวัดอุบลราชธานีต่อการอบรมครูประจำการ" โดยการแจกแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นครูประถมศึกษาทุกสังกัดในจังหวัดอุบลราชธานี ที่ได้ผ่านการอบรมครูประจำการมาแล้ว จำนวน ๔๔๑ ชุด ได้รับคืน ๓๘๕ ชุด ผลจากการวิจัยพบว่า ปัญหาทางเศรษฐกิจเป็นอุปสรรคระดัปลำดับกลางในการเข้ารับการอบรมสำหรับเกี่ยวกับเรื่อง การนำเอาความรู้และประสบการณ์ไปใช้นั้นพบว่า สิ่งที่เป็นอุปสรรคต่อการสอนคือ งบประมาณ ค่ารถ สื่อการสอน คู่มือ รวมทั้งการที่มีความรู้และประสบการณ์ไม่เพียงพอ

ครูประถมศึกษาต้องการอย่างมากที่จะให้จัดการอบรมในเนื้อหาที่เกี่ยวกับเรื่องงานในหน้าที่ของครู โดยเน้นเรื่องวิธีสอน และกิจกรรมการสอน การผลิต การใช้อุปกรณ์การสอน แผนการสอน การวัดและประเมินผล หลักสูตร ระเบียบวิธีปฏิบัติ งานและการบริหารโรงเรียน

นอกจากนี้แล้ว ครูประถมศึกษายังต้องการที่จะให้จัดกิจกรรม ปฏิบัติจริง กิจกรรมสาธิตทดลอง กิจกรรมแบ่งกลุ่มแล้วรายงานผล และกิจกรรมแสดงบทบาทสมมุติอย่างมาก

สุภาภรณ์ สุขถาวร, "ปัญหาการสอนวิชาพลานามัยในสถาบันฝึกหัดครู" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต แผนกวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๕).

ครูที่มีวุฒิสูง มีความเห็นว่าควรมีการเข้ารับการอบรมในเรื่องที่ต้องการมากกว่าครูที่มีวุฒิต่ำ และครูวุฒิต่ำมีความเห็นว่าได้นำความรู้และประสบการณ์ไปใช้มากกว่าครูที่มีวุฒิสูง

ในปี พ.ศ. ๒๕๒๓ พูลทรัพย์ วงษ์พานิช ได้ทำการวิจัยเรื่อง "องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนในระดับปริญญาตรี (ค.บ.) ของบุคลากรทางการศึกษา และครูประจำการในวิทยาลัยครูกรุงเทพมหานคร" โดยใช้สอบถามถามครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๒๒ ของวิทยาลัยครูในกรุงเทพมหานคร จำนวน ๕๐๘ คน ผลของการวิจัยพบว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนมี ๖ องค์ประกอบ คือ

๑. การปรับตัวกับเพื่อน
๒. เพศ
๓. วิธีเรียน
๔. อายุ
๕. ระยะเวลาที่จบการ เรียนครั้งสุดท้ายก่อนเข้าเรียนในวิทยาลัยครู
๖. สถานภาพของการสมรส^๒

^๑ สุคใจ บุญอารีย์, "ความคิดเห็นของครูประถมศึกษาในจังหวัดอุบลราชธานีต่อการอบรมครูประจำการ" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๒).

^๒ พูลทรัพย์ วงษ์พานิช, "องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนในระดับปริญญาตรี (ค.บ.) ของบุคลากรทางการศึกษาและครูประจำการในวิทยาลัยครูกรุงเทพมหานคร" (ปริญญาโทศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, ๒๕๒๓).

ในปีเดียวกัน กษณชัย โพธิธำมา โศกทำการศึกษาเรื่อง "การประเมินผลโครงการอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการในเขตจังหวัดสุรินทร์และศรีสะเกษ" โดยใช้แบบสอบถาม ถามกลุ่มครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการในเขตจังหวัดสุรินทร์และศรีสะเกษ รุ่นที่ ๑ จำนวน ๒๐๐ คน ผลการวิจัยพบว่า

๑. ครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการที่มีวุฒิทางการศึกษาต่างกัน มีปัญหาในระหว่างเข้ารับการฝึกอบรมไม่แตกต่างกัน
๒. ครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการที่มีวุฒิทางการศึกษาต่างกัน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระหว่างเข้ารับการอบรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕
๓. ครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระหว่างเข้ารับการฝึกอบรมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕

ในปี พ.ศ. ๒๕๒๔ สำนักงานเลขาธิการกรม กรมการฝึกหัดครู ได้ทำการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับการฝึกอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการของบุคลากร ๘๖๒ คน ใน ๑๕ จังหวัด. โดยแบ่งเป็นผู้บริหาร ๑๐๐ คน ผู้นิเทศก์ ๙๔ คน ผู้ให้การฝึกอบรม ๒๖๖ คน และผู้รับการอบรม ๕๒๒ คน ผลการสำรวจพบว่า

๑. ความมุ่งหมายของการอบรมสอดคล้องกับความต้องการและการนำไปใช้งานมาก

กษณชัย โพธิธำมา, "การประเมินผลโครงการอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการในเขตจังหวัดสุรินทร์และศรีสะเกษ" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๔).

๒. ขบวนการเรียนการสอน ก่อให้เกิดความสนใจที่อยากจะเรียนมาก

๓. ในการเรียนการสอน การใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ ยังมีไม่มากนัก ซึ่งไม่เป็นการเพียงพอ

๔. การบริการและการสนับสนุนจากส่วนกลางอยู่ในระดับต่ำ

๕. บุคลากรจากภายนอกวิทยาลัย ได้เข้ามามีส่วนร่วมในโครงการน้อย

๖. การติดตามผลการอบรมของโครงการนี้ ยังมีน้อย

๗. การพัฒนาโครงการเป็นไปอย่างกว้างขวางและต่อเนื่อง^๑

ในปีเดียวกัน ชนิด ทองชัยชนะ ได้ทำการศึกษาเรื่อง "การศึกษาพฤติกรรมการสอนของครูที่สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยครูในกรุงเทพมหานคร ตามโครงการการฝึกอบรมและบุคลากรทางการศึกษาประจำการ" โดยใช้แบบสำรวจพฤติกรรมการสอนแก่ครูสำเร็จการอบรม ในวันที่ ๑ และผู้ที่กำลังเข้าอบรมในวันที่ ๔ จำนวน ๖๕๕ คน และสังเกตการสอนของตัวอย่างประชากรทั้ง ๒ กลุ่ม ๆ ละ ๖ คน ผลการวิจัยพบว่า ผู้ที่สำเร็จการอบรมแล้วประเมินผลตนเองสูงกว่าผู้ที่เพิ่งเข้ารับการอบรม ทั้งในด้านการเรียนการสอน วิธีดำเนินการสอน การวัดและประเมินผล แต่จากการสังเกตการสอนโดยใช้แบบประเมินผลสมรรถภาพการสอนของคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผู้วิจัยพบว่า ทั้ง ๒ กลุ่ม มีสมรรถภาพการสอนไม่แตกต่างกัน^๒

^๑ สำนักงานเลขาธิการกรม, กรมการฝึกหัดครู, ๒๕ กันยายน ๒๕๒๔ ยี่สิบเจ็ดปี
สถาปนากรมการฝึกหัดครู, (กรุงเทพมหานคร: กรมการฝึกหัดครู, ๒๕๒๔), หน้า ๔๒ - ๔๓.

^๒ ชนิด ทองชัยชนะ, "การศึกษาพฤติกรรมการสอนของครูที่สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยครู ในกรุงเทพมหานครตามโครงการ การฝึกอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการ" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๔).

ในปีเดียวกัน อรุณ ปรีคีติกง ไค้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัจจัยที่มีผลต่อการ
ไม่มาเรียนของนักศึกษาและบุคลากรประจำการ" ผลของการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีผล
ต่อการไม่มาเรียนมีดังนี้

๑. เงินเดือนน้อย ต้องเลิกทำงานพิเศษ
๒. เวลาอบรมนานเกินไป ไม่ชอบบางวิชา วิชาที่ชอบวิทยาลัยไม่เปิดสอน
และพื้นฐานความรู้เดิมไม่เพียงพอ
๓. ผู้เข้ารับการอบรม แม้จะเป็นผู้ใหญ่แล้วก็ตาม ยังไม่เข้าใจบทบาทของ
ตนเองและอาจารย์ผู้สอนก็ยังไม่เข้าใจวิธีสอนผู้ใหญ่อย่างเพียงพอ จึงยังไม่เป็นที่เข้าใจ
ระหว่างผู้เรียนและผู้สอน ในค่านการรักษาวินัยของห้องเรียน
๔. งานประจำมีมาก สุขภาพไม่ดี ระยะทางไกลเกินไป อาจารย์สอนไม่ดี
และเกิดความเบื่อหน่าย
๕. ผู้บังคับบัญชาไม่สนับสนุน และไม่เข้าใจความสำคัญของครูประจำการ
๖. มีภาระทางบ้านมาก สภาพแวดล้อมที่บ้านไม่ดี และครอบครัวไม่พร้อมที่
จะให้มาอบรม
๗. อาจารย์ทำการสอน เหมือนกับนักศึกษาภาคปกติ และผู้เข้ารับการอบรม
บางคนไม่รักษาระเบียบวินัย

ในปีเดียวกัน สมาน พุ่แสง ไค้ทำการวิจัยเรื่อง "สมรรถภาพในการปฏิบัติ
งานของครูที่เข้ารับการอบรมตามโครงการอบรมครู และบุคลากรทางการศึกษาประจำการ
ในวิทยาลัยครูเชียงใหม่" โดยใช้แบบสอบถามผู้เข้ารับการอบรม จำนวน ๔๐๐ คน

อรุณ ปรีคีติกง, "ปัจจัยที่มีผลต่อการไม่มาเรียนของนักศึกษา และบุคลากร
ประจำการ." รายงานวิจัย (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อักษรไทย, ๒๕๒๔), หน้า ๒๔-๓๑.

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า

๑. ครูที่เข้ารับการอบรมมีสมรรถภาพในการปฏิบัติงาน โดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน ไม่ว่าจะวิเคราะห์โดยการจำแนกตามเพศ อายุ อายุราชการหรือวุฒิครู

๒. ครูที่เข้ารับการอบรมมีสมรรถภาพในการปฏิบัติงานโดยส่วนรวมสูงกว่าครูที่ไม่ได้เข้ารับการอบรม

๓. ครูเพศชายที่เข้ารับการอบรมกับที่ไม่ได้เข้ารับการอบรมมีสมรรถภาพในการปฏิบัติงานโดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน แต่ครูเพศหญิงที่เข้ารับการอบรมมีสมรรถภาพในการปฏิบัติงานโดยส่วนรวมสูงกว่าเพศหญิงที่ไม่ได้เข้ารับการอบรม

๔. ครูที่มีอายุระหว่าง ๒๐ - ๒๕ ปี และ ๒๖ - ๓๐ ปี ที่เข้ารับการอบรมมีสมรรถภาพในการปฏิบัติงานสูงกว่าครูวัยเดียวกันที่ไม่ได้เข้ารับการอบรม แต่ครูที่มีอายุตั้งแต่ ๓๑ ปีขึ้นไป ที่เข้ารับการอบรมกับที่ไม่ได้เข้ารับการอบรมมีสมรรถภาพในการปฏิบัติงานไม่แตกต่างกัน

๕. ครูที่มีอายุราชการ ระหว่าง ๑ - ๑๐ ปี ที่เข้ารับการอบรมมีสมรรถภาพในการปฏิบัติงานโดยส่วนรวมสูงกว่าครูที่มีอายุราชการช่วงเดียวกันที่ไม่ได้เข้ารับการอบรม แต่ครูที่มีอายุราชการตั้งแต่ ๑๑ ปี ขึ้นไป ที่เข้ารับการอบรมกับที่ไม่ได้เข้ารับการอบรมมีสมรรถภาพในการทำงานโดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน

๖. ครูที่มีวุฒิ พ.ม. ที่เข้ารับการอบรมมีสมรรถภาพในการปฏิบัติงาน โดยส่วนรวมสูงกว่าครูวุฒิเดียวกันที่ไม่ได้เข้ารับการอบรม แต่ครูวุฒิ ป.กศ. สูงที่เข้ารับการอบรมกับที่ไม่ได้เข้ารับการอบรมมีสมรรถภาพในการปฏิบัติงาน โดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน^๑

^๑ สมาน พุแสง, "สมรรถภาพในการปฏิบัติงานของครูที่เข้ารับการอบรมตามโครงการอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการในวิทยาลัยครู เชียงราย" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิตศึกษ ภาควิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๔).

ในปี พ.ศ. ๒๕๒๕ อนันต์ ทองทา ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของ
ผู้บริหารและอาจารย์วิทยาลัยครูที่มีต่อการอบรมครูประจำการ" โดยใช้แบบสอบถามผู้
บริหารและอาจารย์ผู้สอนในวิทยาลัยครู จำนวน ๔๖๔ ฉบับ ผลของการวิจัยพบว่า
ผู้บริหารและอาจารย์ส่วนใหญ่มีความเข้าใจถูกต้องเกี่ยวกับการอบรมครูประจำการ
อย่างไรก็ตาม จำนวนร้อยละของผู้บริหารที่เข้าใจถูกต้องเกี่ยวกับการอบรมครูประจำการ
สูงกว่าอาจารย์ผู้สอน และส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการให้มีการอบรมครูประจำการ

ในปีเดียวกัน สมบูรณ์ มิ่งเมือง ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและ
ดำเนินการโครงการอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการ ระดับปริญญาตรี
วิชาเอกพลศึกษา ในวิทยาลัยครู" โดยใช้แบบสอบถามส่งไปยังครูและบุคลากรทางการศึกษา
ประจำการ อาจารย์ผู้สอนประจำวิชา หัวหน้าภาควิชาพลศึกษาและนันทนาการ และผู้
ประสานงานโครงการอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการ จำนวน ๑ แห่ง
รวมแบบสอบถาม ๓๖๔ ชุด ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาในการจัดและดำเนินการโครงการ
อบรมครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการ ระดับปริญญาตรี วิชาเอกพลศึกษาประสบ
ปัญหามากในเรื่องดังต่อไปนี้

๑. ขาดความสะดวกในการใช้อุปกรณ์เพื่อการฝึกซ้อมนอกเวลาเรียน
๒. ขาดเงินสนับสนุนการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร
๓. ขาดสถานที่ทำความสะอาดร่างกายหลังจากเรียนภาคปฏิบัติ
๔. ขาดตำราและเอกสารอ่านประกาศ ในวิชาภาคปฏิบัติและภาคทฤษฎี
๕. มีปัญหามากในค่านสถานะการเงินที่ใช้เพื่อการศึกษาเล่าเรียน

อนันต์ ทองทา, "ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์วิทยาลัยครูที่มีต่อ
การอบรมครูประจำการ" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษ ภาควิชาบริหารการศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๕).

๖. มีปัญหามากในการเดินทางไปกลับระหว่างการฝึกอบรม
 ๗. เวลาเรียนไม่ค่อยเอื้อกัน ทำให้ความรู้อาจขาดตอน และสิ่งของที่เรียนไปแล้ว

การวิจัยในต่างประเทศ

งานวิจัยในต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการฝึกหัดครู สาขาวิชาพลศึกษา และการฝึกอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการ พอสรุปได้ดังนี้

ในปี ค.ศ. ๑๙๖๑ ชูริช (Schurich) ได้ทำการศึกษาเรื่อง "การประเมินผลโปรแกรมการฝึกหัดครูเกี่ยวกับวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา" โดยศึกษาข้อเขียนของคณาจารย์และเอกสารรายงานต่าง ๆ ของวิทยาลัยครูคอนคอร์ดเคีย ผลจากการศึกษาพบว่า โปรแกรมการศึกษาวิชาพลศึกษามีเป็นวิชาบังคับในโปรแกรมการฝึกหัดครูนั้น เป็นเพียงเครื่องช่วยให้นักศึกษาคู มีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้นเท่านั้น ไม่ได้ช่วยให้นักศึกษาคูบรรลุถึงระดับความสามารถตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้^๒

ในปี ค.ศ. ๑๙๖๒ แพริช (Parish) ได้ทำการศึกษาเรื่อง "การศึกษาผลของการเข้ารับการอบรมครูในระหว่างประจำการ เกี่ยวกับการวิเคราะห์พฤติกรรมของครู" โดยใช้วิธีสังเกตและวิเคราะห์พฤติกรรมของแฟลนเคอร์ ทดลองกับครูมัธยมที่

สมบูรณ์ มิ่งเมือง, "ปัญหาการจัดและดำเนินการโครงการอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการ ระดับปริญญาตรี วิชาเอกพลศึกษา ในวิทยาลัยครู" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๕)

^๒ Luther Elarence Schurich, "An Evaluation of Teacher Education Program in Health and Physical Education," Dissertation Abstracts International 22(July 1961) : 204 - A - 206 - A.

ผ่านการอบรมมาแล้วพบว่า การฝึกอบรมทำให้ครูเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอนได้ พฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปคือ นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็นกับครูเพิ่มขึ้น อัตราส่วนระหว่างการสนทนาของครูกับนักเรียนเพิ่มขึ้น และมีช่วงของการสนทนายาวกว่าเดิม

ในปี ค.ศ. ๑๙๖๕ เดนมาร์ก (Denemark) และ แมคโดแนล (Macdonald) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาและการฝึกอบรมครู" โดยนำรายงานของครู ๓๘๗ คน จาก ๓๗ โรงเรียน มาวิเคราะห์เพื่อศึกษาแนวคิดในการจัดการศึกษา และการให้การฝึกอบรมครู สรุปได้ว่า

๑. ควรให้ครูมีเวลาว่างระหว่างช่วงวันที่มีการสอนตามปกติมากขึ้น จะได้มีโอกาสเข้ารับการฝึกอบรม
๒. ควรให้มีเวลาสอนชดเชย เวลาที่ออกไปทำการฝึกอบรมในวันหรือสัปดาห์ที่มีการสอนตามปกติ
๓. ควรจะขยายระยะเวลาเรียนในระหว่างปีออกไปอีก เพื่อจะได้จัดเตรียมโปรแกรมการฝึกอบรมครู
๔. ในขณะที่มีการฝึกอบรม ควรให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีส่วนร่วมในการวางแผนการฝึกอบรมและประเมินผลการอบรมด้วย

^๑ Wayne H. Parish, "A Study of The Effect of In-Service Training in Interaction Analysis on The Verbal Behavior of Experienced Teacher," Dissertation Abstracts International 29 (February 1962): 3224-A.

^๒ George W. Denemark and James B. Macdonald, "In-Service Education," Review of Educational Research 37:(June 1967) : 240.

ในปี ค.ศ. ๑๙๗๐ กูดเลด (Goodlad) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับ "การฝึกอบรมครูประจำการ" โดยการศึกษาปัญหาการเรียนการสอนของโรงเรียนประถมศึกษา ๒๗ แห่ง ในสหรัฐอเมริกา พบว่า การเข้ารับการฝึกอบรมของครู ทำให้เกิดปัญหากับทางโรงเรียนในด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เกิดช่องว่างในระหว่างเวลาเรียนของเด็ก นอกจากนี้ยังพบว่า งานด้านการศึกษาและการฝึกอบรมครูยังไม่ก้าวหน้า เพราะขาดความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับมหาวิทยาลัย^๑

ในปี ค.ศ. ๑๙๗๔ วิเวียน (Vivian) ได้ทำการศึกษา "ผลของการฝึกอบรมพฤติกรรมเกี่ยวกับการปรับตัวของครูในชั้นเรียน" โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อที่จะศึกษาดูว่า การฝึกอบรมครูได้ช่วยเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของครูในชั้นเรียน ในทางที่พึงปรารถนาหรือไม่ โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่าง ๔๓ คน ออกเป็น ๒ กลุ่มศึกษาแบบทดลองของ เฟลนเคอร์ และวิธีปฏิบัติการสอนหลาย ๆ แบบ กลุ่มหนึ่งให้ฝึกอบรมเต็มเวลา และเต็มหลักสูตร อีกกลุ่มหนึ่งให้มาปรึกษาเมื่อประสบปัญหา ผลของการทดลองพบว่า กลุ่มที่เข้ารับการอบรมเต็มเวลา มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการสนทนาที่ดีกว่ากลุ่มที่ให้ศึกษาค้นคว้าตนเอง^๒

^๑ John I. Goodlad, "In-Service Teacher Education," Teacher College Research 72 (September 1970) : 65-66.

^๒ Houston A. Vivian, "The Effect of In-Service Education in Interaction Analysis on Teacher Classroom Behavior With an Emphasis on Self-Improvement," Dissertation Abstracts International 30 (February 1975) : 5192-A.

นอกจากนี้ ยังพบว่า ครูที่ได้รับการฝึกอบรมตามระบบของเฟลนเคอร์ สามารถสร้างบรรยากาศในการสอนในชั้นเรียนได้ดีกว่ากลุ่มที่ไม่ได้ฝึกอบรมตามระบบของเฟลนเคอร์

ในปี ค.ศ. ๑๙๗๗ หน่วยงานที่ให้บริการแนะนำเกี่ยวกับการวางแผนการศึกษาของนิวซีแลนด์ ได้ทำการศึกษาเรื่อง "การศึกษาต่อเนื่องสำหรับครูประจำการ" สรุปได้ว่าการจัดการศึกษาแก่ครูประจำการ ควรมีลักษณะดังนี้

๑. ควรเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่อง และประสมประสานกัน
๒. ควรกำหนดเวลาที่แน่นอน สำหรับที่จะให้ครูประจำการกลับเข้ารับการศึกษาผ่านวิชาชีพ

นอกจากนั้น ยังได้ให้ข้อเสนอแนะว่า การให้การศึกษาแก่ครูประจำการ ผู้จัดการจะให้บริการแก่ครู โดยถือว่าเป็นงานประจำตามรายการต่อไปนี้

๑. การช่วยเหลือครูที่ประจำการใหม่ ภายหลังประจำการ ๑ - ๓ ปี
๒. การให้ครูอาวุโสกลับเข้ารับการศึกษาใหม่
๓. การขยายรายวิชาที่จะฝึกสำหรับครูระดับมัธยมศึกษา

ในปี ค.ศ. ๑๙๗๘ คลาร์ก (Clark) ได้ทำการศึกษาเรื่อง "การสำรวจทัศนคติของครูต่อการให้การศึกษาแก่ครูระหว่างประจำการ" โดยศึกษาครู และผู้บริหารหลาย ๆ ลักษณะที่แตกต่างกัน เช่น อายุ เพศ วุฒิ สภาพสมรส และประสบการณ์การสอนในรัฐแคนซัส สหรัฐอเมริกา พบว่า การจัดการฝึกอบรมครูระหว่างประจำการมักจะก่อ

๑
New Zealand Advisory Council on Educational Planning
Wellington, "The Continuing Education of Teachers," Resources in Education 6 (August 1977) : 143.

ให้เกิดปัญหาแก่โรงเรียน นอกจากนี้ จากการศึกษายังพบว่าครูส่วนใหญ่มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการจัดการฝึกอบรมครูประจำการที่กำลังปฏิบัติอยู่ และผู้วิจัยยังได้ให้ข้อเสนอแนะว่าการให้การศึกษแก่ครูประจำการเป็นความต้งอกรของครูเฉพาะบุคคล จึงไม่ควรจัดให้เหมือนกันทุกคนไป^๑

ในปี ค.ศ. ๑๘๘๑ เวอร์จิล (Virgil) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับ "ผลของการจัดโปรแกรมอบรมภาคสนามแก่ครูทั่วไป และครูที่ปรึกษาเกี่ยวกับการสอนพลศึกษาแก่เด็กที่มีปัญหาทางค่านจิตใจ" โดยจัดระบบการศึกษาออกเป็น ๒ แบบ คือ ทำการสอนแบบให้การฝึกอบรมกับการสอนแบบทั่ว ๆ ไป ผลของการศึกษาพบว่า

๑. การฝึกฝนทั้งสองแบบให้ผลแก่ครูในด้านความเข้าใจในตัวเด็กเหมือนกัน
๒. กลุ่มที่เรียนแบบเข้ารับการฝึกอบรม ทำให้คะแนนในการสอบได้ดีกว่ากลุ่มที่ใช้วิธีสอนแบบทั่ว ๆ ไป
๓. นักเรียนที่มีปัญหาทางค่านจิตใจ สนใจกิจกรรมพลศึกษาที่ครูกลุ่มที่เรียนแบบเข้ารับการอบรมจัดขึ้นมากกว่ากลุ่มที่เรียนแบบทั่ว ๆ ไป^๒

^๑ Harold Mack Clark, "Teacher Attitudes Toward In-Service Education: An Exploration," Dissertation Abstracts International 39 (October 1978): 2194 A.

^๒ Sampson T. Virgil, "The Effects of Two Types of Field Based Inservice Training Programs For Teacher and Teacher Consultants Implementing on Objective Based Physical Education System (I can) With Trainable Mentally Impaired Students," Dissertation Abstracts International 7 (May 1981): 46^๑ A.